

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811220019
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811220019.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: F. B., bytom O. V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 5815,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 9C/176/2012-79 zo dňa 22. januára 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 22,75 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 416,96 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 341,87 eur, a to prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ podal dňa 24.11.2011 návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplatenia 5.815,06 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd v zmysle § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dňa 17.01.2012 platobným rozkazom. Do konania vstúpil dňa 01.10.2012 na stranu odporcu vedľajší účastník. Súd uznesením zo dňa 02.10.2012 zrušil platobný rozkaz, pretože ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk odporcovi. Vedľajší účastník dňa 30.12.2012 vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 10.01.2013 vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ si v podaní o späťvzatie návrhu trovy konania neuplatnil. V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa doručenom súdu dňa 10.01.2013, preto súd, vzhľadom na § 96 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil celkom.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 348,50 eur. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, podľa ktorého, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný

rozkaz alebo rozkaz na plnenie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, teda kráteného o 6,63 eur, vo výške 341,87 eur. Zároveň upravil daňový úrad v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch podľa sídla poplatníka (navrhovateľa) na vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vedľajší účastník si prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil na sumu 416,96 eur, ktoré trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca odporcu žiadal priznať náhradu za dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a 2/ vyjadrenie k návrhu. Za dva úkony právnej služby si právny zástupca odporcu vyúčtoval dvakrát 200,85 eur, k tomu dvakrát režijný paušál vo výške 7,63 eur, čo je spolu 416,96 eur. S poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Námietku navrhovateľa k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, súd považuje za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom oznámení navrhovateľ ešte ani nevzniesol námietku premlčania. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 121,17 eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby priznal súd právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 200,85 eur a náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie vo výške 200,85 eur a náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 416,96 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 416,96 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 27,30 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Uviedol, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na vôľu odporcu a nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zastával názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Navrhovateľ bol názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný

aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 108,24 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 5815,06 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.01.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 416,96 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 04.01.2013 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevidel ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,75 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 416,96 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 29,88 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 14,94 eur za podanie vyjadrenia dňa 19.02.2013, režijný paušál 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 22,75 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.